

वा० रा०

॥९॥

चित्रमनुलेपनं स्वर्णजलरूपणं ययोस्तौ हेमभूषिते वज्रेयथा ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ निर्मुक्तौ मुक्तकंचुकौ ॥ कस्माद्वै कस्माद्वेतोर्नाभिभाषथः प्रत्युत्तरमिति शेषः ॥ १९ ॥ ननु कस्त्वं कस्यवा यस्यास्माभिः प्रत्युत्तरं देयं तत्राह ॥ सुग्रीवइति ॥ सुग्रीवस्याक्षुद्रत्वबोधनाय तत्स्तुतिपूर्वकमुक्तिः विनिरुक्तो निरस्तः ॥ २० ॥ २१ ॥ ननु

ससागरवनां रुक्मां विंध्यमेरुविभूषितां ॥ इमे च धनुषो चित्रेश्लक्षणे चित्रानुलेपने ॥ १६ ॥ प्रकाशेते यथेन्द्रस्य वज्रे हेमविभूषिते ॥ संपूर्णाश्च शितैर्वाणैस्तृणाश्च शुभदर्शनाः ॥ १७ ॥ जीवितांतकरैर्वीरैर्ज्वलद्भिरिव पन्नगैः ॥ महाप्रमाणौ विपुलौ तप्तहाटकभूषणौ ॥ १८ ॥ खड्गावेतौ विराजेते निर्मुक्तभुजगा विवा ॥ एवं मां परिभाषंतं कस्माद्वै नाभिभाषथः ॥ १९ ॥ सुग्रीवो नाम धर्मात्मा कश्चिद्वानरपुंगवः ॥ वीरो विनिरुक्तो भ्रात्रा जगद्भूतिदुःखितः ॥ २० ॥ प्राप्तो हं प्रेषितस्तेन सुग्रीवेण महात्मना ॥ राज्ञा वानरमुख्यानां हनुमान्नामवानरः ॥ २१ ॥ युवाभ्यां सहि धर्मात्मा सुग्रीवः सख्यमिच्छति ॥ तस्य मां सचिवं वित्तवानरं पवनात्मजं ॥ २२ ॥ भिक्षुरूपप्रतिच्छन्नं सुग्रीवप्रियकारणात् ॥ क्रप्यमूकादिह प्राप्तं कामगं कामचारिणं ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वा तु हनुमांस्तौ वीरौ रामलक्ष्मणौ ॥ वाक्यज्ञो वाक्यकुशलः पुनर्नो वाच किंचन ॥ २४ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ प्रहृष्टवदनः श्रीमान् भ्रातरं पार्श्वतः स्थितं ॥ २५ ॥ सचिवो यं कर्पीन्द्रस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ॥ तमेव कांक्षमाणस्य ममांतिकमिहागतं ॥ २६ ॥ तमभ्यभाषसौ मित्रे सुग्रीवसचिवं कपिं ॥ वाक्यज्ञं मधुरैर्वाक्यैः स्नेहयुक्तमरिंदमं ॥ २७ ॥

त्वद्राज्ञाऽस्मत्समीपे प्रेषणं किमर्थं तत्राह ॥ युवाभ्यामिति ॥ २२ ॥ वानरराजसचिवस्य मानुषरूपं कुतस्तत्राह ॥ भिक्षुरूपेति ॥ अनेन शुद्धवानरत्वमेव नेत्यपि बोधितं ॥ ईदृशं वित्तेति प्राक्तनेनान्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तमेव सुग्रीवमेव कांक्षमाणस्येच्छत इत्यर्थः ॥ २६ ॥ तमभ्यभाष अभिभाषस्वेतियावत् ॥ वाक्येति ॥ वाक्यज्ञं वाक्यरचनाभिज्ञं मधुरैर्वाक्यैः स्नेहयुक्तमभ्यभाषेत्यन्वयः ॥ २७ ॥

कि० कां०

॥९॥